

35

Forslag til lov

om

ophævelse af visse naturalisationer.

(Fremsat i landstinget den 8. november 1950 af indenrigs- og boligminister
Aksel Møller).

§ 1.

Britiske og franske statsborgere, som i tiden fra den 9. april 1940 til den 4. maj 1945 er blevet optaget på en lov om indfødsrets meddelelse, må for at bevare indfødsretten afgive skriftlig erklæring herom.

Tilsvarende gælder for den, der har erhvervet indfødsret gennem en af de i stk. 1 nævnte personer. Er den pågældende ugift og under 18 år, finder dog reglerne i § 2 anvendelse.

Den, der ikke afgiver erklæring senest den 31. december 1952, anses for ikke at have erhvervet indfødsret.

§ 2.

Anses nogen i medfør af § 1 for ikke at have erhvervet indfødsret, gælder det samme for hans ugifte børn under 18 år efter følgende regler:

1. Ægtebarn følger faderen, medmindre det efter opløsning af forældrenes ægteskab eller deres separation er undergivet moderens forældremyndighed.
2. Barn udenfor ægteskab følger moderen.
3. Ægtebarn følger moderen, såfremt hun er enke.
4. Ægtebarn følger moderen, såfremt det efter opløsning af forældrenes ægteskab eller deres separation er undergivet hendes forældremyndighed.

§ 3.

En mandlig fransk statsborger må, for at den i § 1 omhandlede erklæring skal være virksom, samtidig med eller senest 2 år efter erklæringens afgivelse godtgøre for indenrigsministeriet at have opnået den franske regerings samtykke hertil for sig selv og for sådanne børn, som efter § 2 følger ham.

§ 4.

Indenrigsministeren kan give nærmere regler om, i hvilken form og til hvilken myndighed den i § 1 omhandlede erklæring skal afgives.